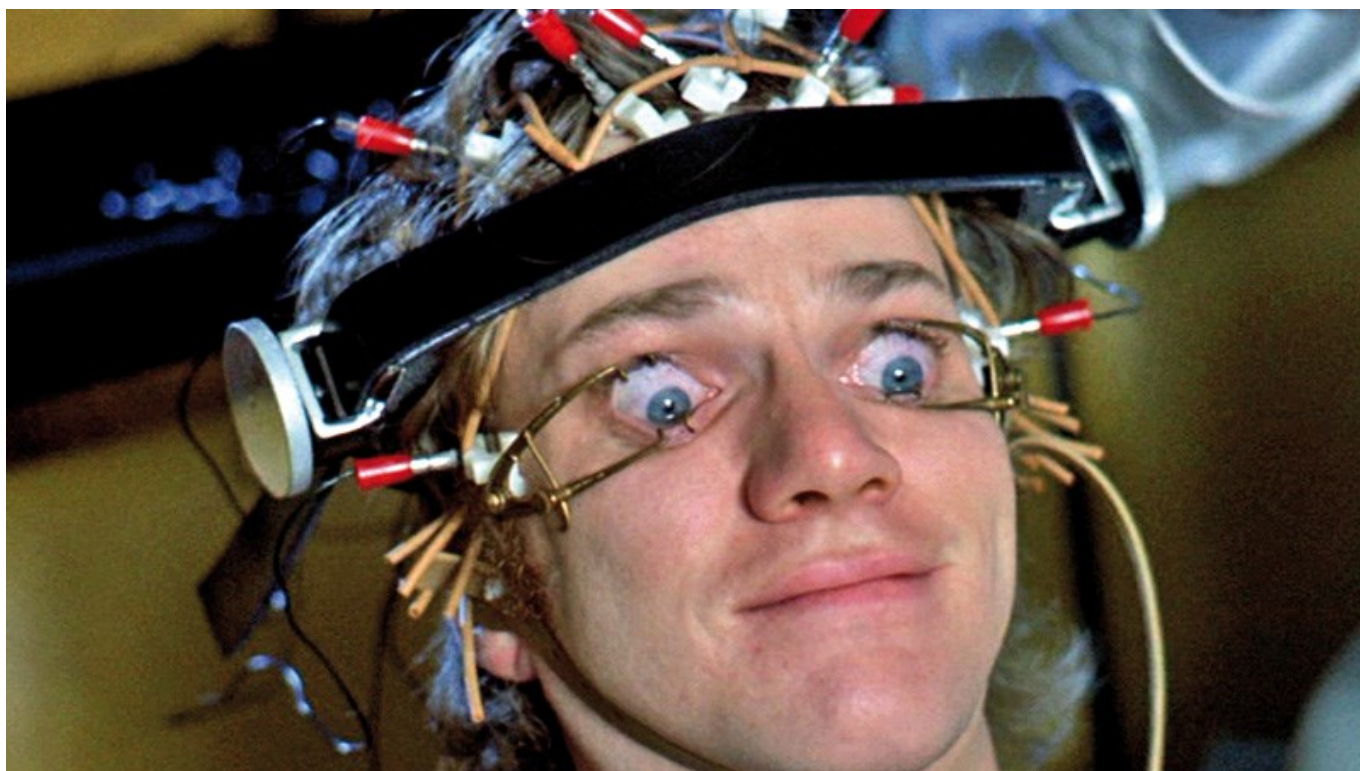

Ελλάδα: Γενναία αναδιάρθρωση χρέους ή διαρκές αναμορφωτήριο πολιτών.

Σαν «έτοιμοι από καιρό», ταξιδεύουμε ήδη αδρανείς, έκοντες-ακόντες, στο άμεσο και απώτερο ελληνικό μέλλον, ακολουθώντας τις γραμμές του τρένου του χρέους πάνω σε τροχίες αριθμών και μεγεθών, που ξεπερνούν την λογική και τις φυσικές μας αντοχές. Ένα ταξίδι με καύσιμο ένα παράδοξο μείγμα γερμανικής τιμωρητικής ηθικής και μιας αντιδραστικής ελληνικής μεταφυσικής πίστης, που από αξιολόγηση σε αξιολόγηση μάς μεταμορφώνουν σε φοβικά και απολιτικά όντα.

Οι Γερμανοί επέβαλλαν και στην κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα το τιμωρητικό πνεύμα, που πρέπει να διαπερνά σαν συγκολλητική ουσία τα μέτρα των μνημονίων, φτάνοντάς τον στο σημείο να προτείνει ο ίδιος τον «κόφτη» των δαπανών, αφού πρώτα τον οδήγησαν να υπογράψει για τους ανέφικτους στόχους των πλεονασμάτων άνω του 3%, που [όπως αναφέρεται](#) προτείνεται να ισχύσουν μετά το 2018 μέχρι και το 2025! Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά την ένταξη στην ευρωζώνη πρωτογενές πλεόνασμα δεν είχαμε ποτέ πάνω από 3% - αναλυτικά: 2%

(2001), 0.7% (2002), 2.2% (2013), 0.3% (2014), 0.7% (2015).

Από μόνη της η δαμόκλειος σπάθη του επερχόμενου νέου δημοσιονομικού φορτίου θα παραλύει τα εναπομένοντα υγιή οικονομικά αντανakλαστικά της κοινωνίας και έτσι θα επιταχύνει και θα εδραιώνει την αποτυχία των ούτως ή άλλως ανέφικτων οικονομικών στόχων. Και τότε θα επέρχεται ο κόφτης ως «δημοσιονομικός λυτρωτής», αλλά και ως «τιμωρός εξαγνιστής» που θα εμπεδώνει στον πληθυσμό την σημασία της αναμόρφωσής του μέσα από την στέρηση, την συναίνεση και εντέλει την συμμόρφωση-σωφρονισμό.

Η αποδοχή της τιμωρίας από τους «ανώριμους» Έλληνες λειτουργεί πλέον σε συνδυασμό με την εμπέδωση της συνείδησης αποπολιτικοποίησης (δεξιά και αριστερά πράττουν τα ίδια), αλλά και σε συνδυασμό με την εμπέδωση της έλλειψης εναλλακτικής (η αριστερά δεν μπόρεσε να αντισταθεί στην λιτότητα, ούτε να την διαχειριστεί υπέρ των αδυνάμων και κατά της ανισότητας και της διαφθοράς).

Τέλος, σε αυτό το απολιτικό τοπίο, το «Σωφρονιστήριο η Ελλάς», αναπτύσσεται σαν αντικατοπτρισμός η μεταφυσική μιας όασης ανάκαμψης και ανάπτυξης, που προπαγανδίζει η εκάστοτε πολιτική ηγεσία – σήμερα του ΣΥΡΙΖΑ και άλλων μέχρι το 2025 – την οποία ενθαρρύνουν όσοι στην «ετοιμορραγή» πλέον Ευρώπη εξακολουθούν να παίζουν το ηθικό και οικονομικό παιχνίδι των Γερμανών.

Σαν «έτοιμοι από καιρό» λοιπόν, ταξιδεύουμε στην καταιγίδα του χρέους. Οι πολιτικοί σαν ταξιδιώτες στον πίνακα [«Συννεφοθραύστης»](#) του Yacek Yerka. Οι πολίτες όλο και πιο κοντά στην εικόνα του Άλεξ στο [«Το κουρδιστό πορτοκάλι»](#) του Στάνλεϊ Κιούμπρικ. Όλη η χώρα ένα εργαστήριο σιωπής και βίας.

Σε κάθε περίπτωση, πορευόμαστε με πολιτικούς που στο εσωτερικό δεν πιστεύουν στην αξιοκρατία και την δημιουργικότητα των νέων και απομακρύνονται διαρκώς από τις αξίες της ελευθερίας και της δημοκρατίας και στο εξωτερικό στερούνται του σθένους και της ικανότητας να αξιοποιήσουν τη σύγκρουση συμφερόντων των μεγάλων δυνάμεων στην Ευρώπη και την περιοχή μας με στόχο να ξεφύγουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα από την φαυλότητα, την ματαιότητα και την εξάρτηση – **από την αυταπάτη ότι χωρίς μεγάλη και γενναία αναδιάρθρωση του χρέους μας αυτό μπορεί να συμβεί.**

Φωτο: Σκηνή από «Το κουρδιστό πορτοκάλι» του Στάνλεϊ Κιούμπρικ

[Δ. Τρικεριώτης](#) , Twitter: [@BlogGnathio](#)